

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1002/2025-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, Maria Vukelića, suca izjavitelja, i Radovana Raduke, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Avenija Marina Držića 4, OIB: 50095347513, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika JOSIPA ŠARKA, OIB: 16879109041, Ulica Milivoja Matošeca 12, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Igoru Svilaru, odvjetniku u Zagrebu, Gredička 23, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-263 od 4. veljače 2025, u sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2025.

r i j e š i o j e

I. Djelomično se odbija žalba stečajnog vjerovnika JOSIPA ŠARKA i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018- 263 od 4. veljače 2025. u dijelu točke I.a) izreke u kojem se određuje da se iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 eura, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb oznaka navedenih u točki I. izreke tog rješenja namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 21.304,63 eura.

II. Djelomično se uvažava žalba stečajnog vjerovnika JOSIPA ŠARKA i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-263 od 4. veljače 2025. u dijelu točke I.a) izreke u kojem se određuje da se iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 eura, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb oznaka navedenih u točki I. izreke tog rješenja namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 199.634,02 eura, te u točkama I.b) i II. izreke navedenog rješenja i predmet se vraća tom sudu na ponovan postupak pred drugim sucem pojedincem.

III. Djelomično se odbacuje se kao nedopuštena žalba stečajnog vjerovnika JOSIPA ŠARKA protiv točke I.c) izreke rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-263 od 4. veljače 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

„I. Iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 EUR, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika upisanih u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, u izreci navedenih oznaka namiruju se:

a) na ime troškova unovčenja iznos od 220.938,65 eura.

Napomena: Iznos troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku iz prijedloga stečajne upraviteljice od 16.09.2024, naveden pod točkom 3. umanjen je za iznos od 26.195,09 eura, koliko je razlučnom vjerovniku priznato za namirenje pod točkom I. b) kao namirenje tražbine razlučnog vjerovnika s osnova troškova ovršnog postupka koji su utvrđeni u ovršnoj ispravi i u odnosu na koji trošak se također odnosi zabilješka ovrhe u zemljišnoj knjizi.

b) na ime namirenja tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, ukupno iznos od 4.146.119,20 eura.

c) preostali iznos od 5.047.442,15 eura predati će se stečajnom upravitelju za namirenje preostalih troškova stečajnog postupka kao i za namirenje stečajnih vjerovnika.

II. Odbija se zahtjev vjerovnika Josipa Šarko, OIB: 16879109041 za odgodom namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, do pravomoćnog dovršetka parničnog postupka koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020.“

2. Tako je prvostupanjski sud riješio nakon prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo, a s obzirom na to da je stečajna upraviteljica dostavila prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika sukladno čl. 254. Stečajnog zakona, kao i prijedlog razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, o namirenju tražbine ovog razlučnog vjerovnika.

Odluka je donesena sukladno odredbi čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), odredbi čl. 84. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ) te sukladno odredbama čl. 248. st. 1. t. 1. i 2., čl. 273., 274. i 139. SZ-a.

3. Žalba

Protiv ovog rješenja žalbu i dopunu žalbe podnosi stečajni vjerovnik Josip Šarko, i to putem punomoćnika i osobno, osporavajući rješenje u cijelosti zbog svih zakonom propisanih razloga.

4. U bitnome navodi da u obrazloženju rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Prvostupanjski sud je potpuno zanemario obrazloženje i upute Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske iznesene u svome rješenju od 23. prosinca 2024. te je ponovno donio nezakonitu i nepravilnu odluku

identičnu prethodno ukinutoj odluci, obrazlažući razloge iste ponovno istim razlozima za koje je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske utvrdio da se radi o nevaljanim razlozima.

5. Navodi da prvostupanjski sud ignorira način raspodjele kupoprodajne cijene za prodane nekretnine na temelju Sporazuma (Dogovor za RI (RIAR2) od 5. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.), koje isprave su predane u sudski spis na ročištu za diobu od 11. listopada 2024., uz obrazloženje da se radi o pravno irelevantnim prigovorima.

Također ističe da prvostupanjski sud ponovno, iako mu je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske dao izričitu uputu, stečajnog vjerovnika kao osobu koja je osporila tražbinu drugog vjerovnika, nije uputio da u određenom roku, pokrene parnicu radi osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, odnosno, budući da je takva parnica u konkretnom slučaju već pokrenuta, da utvrdi postojanje parnice za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika, što ima značenje suspenzije isplate sredstava na ime namirenje tražbine razlučnog vjerovnika.

Nesporno je da su u tijeku parnični postupci koji se vode pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu poslovni broj P-341/2020 i pred Trgovačkim sudom u Splitu poslovni broj P-5/2019, te da je predmet tih postupaka upravo osporavanje tražbina razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić a u koji postupak je stečajnog vjerovnika uputio naslovni sud.

6. Navodi da pravomoćno okončani parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu, poslovni broj P-135/2019 nema značenje u smislu da je osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika pravomoćno otklonjeno.

Dakle, ovdje nije riječ o res iudicati, pravomoćno presuđenoj stvari, kako to pogrešno navodi sud u obrazloženju pobijanog rješenja. Stoga u konkretnom slučaju postoje sporne činjenice od kojih ovisi namirenje razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić.

Prvostupanjski sud navodi da opisano osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika čak i nije bitno za namirenje ostalih vjerovnika jer namirenje razlučnog vjerovnika ne utječe na namirenje vjerovnika Josipa Šarka, obzirom na to da će se preostali iznos unovčene stečajne mase od 5.047.442,15 eura, predati stečajnom upravitelju za namirenje preostalih troškova stečajnog postupka kao i za namirenje stečajnih vjerovnika, koji će se namiriti u cijelosti.

Navodi da prvostupanjski sud potpuno zanemaruje i očigledno odbija prihvatiti da će se višak sredstava dobiven unovčenjem isplatiti bivšim članovima društva Kumulus d.o.o.

7. Stečajni vjerovnik opetovano prigovara troškovima stečajne upraviteljice, troškovima koji se odnose na angažman sudskog vještaka za nekretnine. Žali se na angažman odvjetnice koja je asistirala stečajnoj upraviteljici prilikom izrade prijedloga za uknjižbu i ugovora o kupoprodaji, kao i troškova stečajne upraviteljice i punomoćnika razlučnog vjerovnika.

Iznos od 161.235,00 eura na ime troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku, pada isključivo na teret osobe koja ga je kao svojeg punomoćnika angažirala, odnosno na teret razlučnog vjerovnika te isti ni pod kojim slučajem ne mogu biti isplaćeni iz stečajne mase.

Stečajna upraviteljica je sastavila prijedlog unovčenja stečajne mase društva Kumulus d.o.o., ali njezin prijedlog valja preispitati, i ako nije sastavljen stručno, a stečajni vjerovnik smatra upravo to, onda ga je potrebno promijeniti, dok ga prvostupanjski sud prihvaća, a za to ne daje jasna obrazloženja.

8. Zahtijeva da nadležni drugostupanjski sud izvrši reviziju troškova stečajne upraviteljice, punomoćnika razlučnog vjerovnika te ostalih troškova unovčenja predmetne nekretnine, budući da u troškovnicima koje su predali u spis, postoje radnje koje su neosnovano dvostruko iskazane poput nazočnosti na istom ispitnom i izvještajnom ročištu, pa je stoga potrebno provjeriti vrijednosti tih radnji, isto tako iz razloga što su navedene radnje obračunate na temelju broja bodova koji nije sukladan odvjetničkoj tarifi.

9. Sukladno svemu navedenom, stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji žalbene navode u cijelosti te pobijano rješenje preinači bez vraćanja na ponovno odlučivanje, odnosno da se prethodno opisane nepravilnosti što prije isprave, te se donesu u žalbi predložene odluke.

Stečajni vjerovnik Josip Šarko i dalje ustraje na pisanom sporazumu s razlučnom vjerovnicom Ines Ljubičić kako bi se postupak priveo kraju, a na čemu je inzistirao tijekom cijelog ovog postupka.

10. Odgovor na žalbu

U odgovoru na žalbu razlučni vjerovnik Ines Ljubičić osporava sve navode iznesene u žalbi kao činjenično i pravno neutemeljene. Predlaže žalbu odbiti. Ističe kako je žalba neosnovana vezano za bitnu povredu postupka i pogrešnu primjenu materijalnog prava, odnosno pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

11. Razlučni vjerovnik-ovrhovoditelj kao bitno navodi da se ovdje radi o dva dijela postupka, prethodni ovršni utvrđen pravomoćnim rješenjem o ovrsi suda i stečajni postupak koji još traje i kojem je ovršni postupak pripojen sukladno čl. 169. st. 6. i 7. SZ-a.

Predmetna odluka naslovnog suda se odnosi samo na ovaj ovršni dio postupka u kojem su stranke samo razlučni vjerovnik-ovrhovoditelj i Stečajna masa iza Kumulus d.o.o. kao ovršenika-dužnika i ne zadire se istom odlukom u stečajna prava žalitelja o kojima će se odlučivati odlukom naslovnog suda u nastavku stečajnog postupka!

Razlučni vjerovnik-ovrhovoditelj stoga predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da se žalba Josipa Šarka odbaci kao nedopuštena, jer nije stranka ovog prvog dijela postupka koji je nastavak ovršnog postupka.

12. Promašena je tužba Josipa Šarka koju je podnio na Općinskom građanskom sudu Zagreb pod poslovnim brojem P-341/2020 protiv fizičkih osoba, Petra Pripuza, pok. Slobodana Ljubičića, pok. Ivana Bitange, pok. Marije Đondić i Darka Turopoljca radi proglašenja ništetnosti ugovora o cesiji, ne predstavlja po niti jednoj zakonskoj odredbi ovršnog ili stečajnog zakona uvjet za žalbu na predmetnu odluku naslovnog suda radi namirenja tražbine pravomoćno utvrđene rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu!

Navedenom tužbom Josipa Šarka će se po pravomoćnosti odluke suda odlučivati u međusobnim odnosima među fizičkim osobama, te tom tužbom Josip Šarko nije tužio niti Stečajnu masu iza Kumulus d.o.o. niti Ines Ljubičić, pa je takav žalbeni razlog u ovom postupku u potpunosti neosnovan i nezakonit.

13. Josip Šarko je već u prethodnom postupku zatražio ništetnost spornih ugovora, ali je pravomoćno izgubio odlukom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-135/2019, te će na temelju te presude automatski izgubiti i predmet poslovni broj P-5/19 koji se vodi pred tim sudom.

Također je neistina da Josip Šarko vodi ikakav sudski postupak protiv razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, kao što tvrdi u žalbi.

Vezano uz navode žalbe oko troškova ovršnog postupka razlučnog vjerovnika, Josip Šarko ih mora dokazati, a ne samo paušalno navoditi jer ne postoje dvostruke radnje koje su specificirane kako tvrdi.

Šarko može u nastavku stečajnog postupka iznositi sve svoje tvrdnje iz žalbe ili pokretati neki novi sudski postupak, ali nikako to ne može biti razlog za usvajanje ove žalbe na koju Šarko nema procesno pravo, pa stoga razlučni vjerovnik predlaže da se ista odbaci/odbije.

14. Žalba je dijelom osnovana, dijelom nije osnovana, a dijelom nije dopuštena.

15. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u vezi s odredom čl. 10. SZ-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

16. Uvodno valja napomenuti da je u ovoj pravnoj stvari ovaj žalbeni sud prethodno već donio rješenje poslovni broj PŽ-4233/2024 23. od 23. prosinca 2024. kojim se:

I. Ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-242 od 14. listopada 2024. u točkama I. i II. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II. Odbija kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Josipa Šarka i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-242 od 14. listopada 2024. u točki IV. izreke.

17. U ovoj pravnoj stvari riječ je o namirenju razlučnog vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu i nakon što je kupac položio kupovninu, a stečajna upraviteljica dostavila prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika.

18. Procesna i materijalna pravila tog postupka regulirana su odredbama čl. 117. - 126. OZ-a koje se na temelju čl. 247. st. 1. SZ-a na odgovarajući način primjenjuju kada se u stečajnom postupku prodaje nekretnina stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud između ostalog navodi da je rješenjem o prodaji Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-104 od 3. listopada 2023. određen nastavak prodaje imovine dužnika u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretninama, i to nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, opisanih u točki I. izreke pobijanog rješenja.

Iz izvotka iz zemljišne knjige za nekretnine koje su predmet prodaje proizlazi da su opterećene razlučnim pravom prema zabilježbi ovrhe pod poslovnim brojem Z-9143 od 22. veljače 2013. u korist ovrhovoditelja Petra Pripuza koji je predmetnu tražbinu zajedno sa razlučnim pravom, ustupio u korist Slobodana Ljubičića na temelju ugovora o ustupu potraživanja a ovaj je tu tražbinu i razlučno pravo ustupio sada u korist razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, na temelju ugovora o ustupu potraživanja. Ustupanje odnosno prijenos tražbine i razlučnog prava između navedenih razlučnih vjerovnika proveden je sukladno odredbi čl. 146. st. 3. SZ-a.

Na temelju neposredne pogodbe i ugovora o kupoprodaji nekretnina od 11. srpnja 2024., sklopljenog između stečajnog dužnika Stečajna masa iza Kumulus d.o.o. u stečaju, kao prodavatelja te Harvey Norman Croatia d.o.o., kao kupca te rješenjem o dosudi prvostupanjskog suda poslovni broj St-630/2018-206 od 11. srpnja 2024., nekretnine pobliže opisane u izreci tog rješenja pod točkom I. dosuđene su kupcu Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, za kupoprodajnu cijenu od 9.414.500,00 EUR. Rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-206 od 11. srpnja 2024., postalo je pravomoćno 23. srpnja 2024. Kupac je u cijelosti platio kupovninu za prodane nekretnine.

Stečajna upraviteljica je u podnesku od 16. rujna 2024. dostavila prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika sukladno čl. 254. SZ-a, kao i prijedlog razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, o namirenju tražbine ovog razlučnog vjerovnika.

Stoga je prvostupanjski sud, sukladno naprijed navedenim zakonskim odredbama donio pobijano rješenje.

19. Ocjena žalbenih razloga u odnosu na točku I.a) pobijanog rješenja

Točkom I.a) izreke pobijanog rješenja određeno je da se iz kupovnine namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 220.938,65 eura. Uz to u izreci (umjesto kako bi bilo ispravno u obrazloženju) dodaje i napomena koja glasi: „Iznos troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku iz prijedloga stečajne upraviteljice od 16.09.2024, naveden pod točkom 3. umanjen je za iznos od 26.195,09 eura, koliko je razlučnom vjerovniku priznato za namirenje pod točkom I. b) kao namirenje tražbine razlučnog vjerovnika s osnova troškova ovršnog postupka koji su utvrđeni u ovršnoj ispravi i u odnosu na koji trošak se također odnosi zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi.“.

20. Prvostupanjski sud navodi da troškovi unovčenja do zaključenja stečajnog postupka kada budu obračunati svi troškovi, uključujući i trošak s osnove obračuna poreza na dobit očekuju se da budu viši nego što iznosi paušalan iznos od 5% od unovčenja tako da se za sada obrazlažu stvarno nastali izravni i neizravni troškovi prema prijedlogu stečajne upraviteljice iz podneska od 16. rujna 2024.

Sud u obrazloženju odluke o iznosu troškova unovčenja nije jasno i u potpunosti naveo razloge iz kojih bi bilo moguće utvrditi pravilnost takvog obračuna. Sud je naveo samo da će dati ocjenu svih stavki iz prijedloga obračuna troškova stečajne upraviteljice iz čl. 254. SZ-a od 16. rujna 2024. ne navodeći jasno sadržaj tog prijedloga obračuna, koje su to stavke kao niti namiruju li se u punom iznosu ili razmjerno vrijednosti nekretnine opterećene razlučnim pravom.

21. Iz pobijanog rješenja proizlazi da troškovi unovčenja u iznosu od 220.938,65 eura predstavljaju zbroj troškova ovrhovoditelja s osnove uplaćenih predujmova u ovršnom postupku od 4.114,40 eura, troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku od 109.747,50 eura, troškovi procjene vrijednosti nekretnina od 6.250,00 EUR, troškove odvjetnika kod pripremanja Ugovora o kupoprodaji nekretnina te provedena brisanja zabilježbi u zemljišnoj knjizi od 6.250,00 EUR, troškove knjigovođe stečajne upraviteljice od 4.690,23 EUR, rezervacija i nagrada stečajnom upravitelju u iznosu od 89.886,52 eura.

22. U odnosu na žalbene razloge o pravu na naknadu troška odvjetnika razlučnog vjerovnik ističe se da razlučni vjerovnik ima pravo na naknadu troška odvjetnika iz ovršnog postupka ali nema pravo na naknadu troška odvjetnika iz stečajnog postupka.

Pravilno navodi prvostupanjski sud da je trošak odvjetnika iz ovršnog postupka trošak unovčenja nekretnina stečajnog dužnika na kojima je bilo upisano razlučno pravo, s obzirom na to da se je postupak unovčenja predmetnih nekretnina od strane ovrhovoditelja ovdje razlučnog vjerovnika provodio u ovršnom postupku do ustupanja ovršnog spisa Trgovačkom sudu u Splitu. Stoga bi se u konkretnom slučaju radilo o troškovima unovčenja iz čl. 254. SZ-a, radi čega razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje ovih troškova nastalih u provedbi ovršnog postupka na temelju odredbe čl. 114. st. 5. OZ-a.

Prvostupanjski sud nije, međutim, dao jasne razloge o iznosu dosuđenog troška već samo paušalno navodi da su troškovi obračunati prema dostavljenom troškovniku odvjetnika od 8. srpnja 2024. obračunati u skladu s važećom odvjetničkom tarifom za svaku radnju poduzetu u ovršnom postupku u ukupnom iznosu od 43.899 bodova x 2,00 eura = 87.798,00 eura + 25% PDV-a u iznosu od 21.949,50 eura ili ukupno iznos od 109.747,50 eura. Prema navedenom troškovniku razlučni vjerovnik potražuje ukupno iznos od 139.318,67 EUR uvećano za iznos od 4.114,00 eura isplaćenih predujmova u ovršnom postupku.

Za koje konkretne radnje i koje iznose jesu odnosno nisu dosuđeni troškovi, ne može se utvrditi iz stanja spisa, a također nema obrazloženja u pobijanoj odluci, dakle nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama pa se u tom dijelu odluka ne može ispitati.

23. Nadalje, ovaj žalbeni sud ističe kako je potpuno nejasno obrazloženje pobijanog rješenja u točki 19. gdje se navodi: „.... Stečajna upraviteljica je prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika sukladno članku 254. Stečajnog zakona, u cijelosti izvršila za prodane nekretnine pod razlučnim pravom...“.

24. Nisu osnovani žalbeni razlozi koji se odnose na trošak sudskog vještaka za nekretnine. Žalitelj smatra da je iznos od 6.250,00 eura nerazmjerno visok u odnosu na uslugu koju je pružio vještak.

Ovaj žalbeni sud prihvaća i obrazloženje prvostupanjskog suda u kojem se u bitnome navodi da su u izravne troškove unovčenja po čl. 254. SZ-a obračunati su troškovi procjene vrijednosti nekretnina vještaka ZEBAU d.o.o. u iznosu od 5.000,00 eura plus PDV u iznosu od 1.250,00 eura, ukupno iznos od 6.250,00 eura, jer se radi o troškovima utvrđivanja vrijednosti nekretnina stečajnog dužnika radi provođenja prodaje nekretnina.

Zatražena nagrada primjerena je obavljenom vještvu te je u skladu s odredbom čl. 24. st. 1. i 2. te čl. 26. Pravilnika o stalnim sudskim vještacima („Narodne novine“ broj: 38/14, 123/15, 29/16 i 61/19) u vezi s Tbr. 2. tarife vještaka.

25. Žalitelj ističe kako stečajna upraviteljica nije imala opravdanog razloga da angažira odvjetnicu radi pravne pomoći prilikom sastavljanja ugovora o kupoprodaji kao niti radi sastavljanja prijedloga za uknjižbu. Kupac je imao svojeg odvjetnika koji je stvarno i izradio sve potrebne akte za predmetnu kupoprodaju.

Suprotno žalbenim razlozima pravilno je prvostupanjski sud u izravne troškove koji se odnose na postupak unovčenja nekretnina stečajnog dužnika, priznao obračunate usluge odvjetnika kod pripremanja Ugovora o kupoprodaji nekretnina te provedena brisanja zabilježbi u zemljišnoj knjizi na dijelu nekretnina koje su bile predmet kupoprodaje u ovom stečajnom postupku.

Ovaj žalbeni sud napominje da u tom pravnom poslu odvjetnik kupca zastupa interese kupca koji mogu biti i suprotstavljeni interesima prodavatelja, pa je opravdano da interese prodavatelja zastupa njegov odvjetnik.

Odvjetnica je pružene usluge obračunala prema važećoj Odvjetničkoj tarifi, i to za provedeni zemljišnoknjižni postupak u iznosu od 1.000,00 eura, sukladno Tbr. 19. Tarife, a za sudjelovanje u izradi konačne verzije prijedloga kupoprodajnog ugovora iznos od 4.000,00 eura, što predstavlja 16% od maksimalnog mogućeg iznosa nagrade iz Tbr. 33. st. 1. Tarife na označenu vrijednost ugovora o kupoprodaji nekretnina u iznosu od 9.414.000,00 eura. Ovako zatraženi iznos odvjetničke nagrade u ukupnom neto iznosu od 5.000,00 eura + 25% PDV-a u iznosu od 1.250,00 eura ili ukupno iznos od 6.250,00 eura, predstavlja primjeren iznos za pružene odvjetničke usluge koji je bio potreban kod prodaje nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku.

26. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.

U te troškove osnovano prvostupanjski sud ubraja i knjigovodstvene troškove nagrada stečajnom upravitelju.

27. U neizravne troškove osnovano su priznati knjigovodstveni troškovi u iznosu od 3.000,00 eura neto što bruto iznosi 4.690,23 eura za ugovorene i pružene kao i knjigovodstvene usluge koje će se do dovršetka stečajnog postupka još pružiti dužniku prema Ugovoru o djelu od 12. rujna 2024., koji je sklopljen sukladno odredbi čl. 89. st. 1. SZ-a, jer se po ocjeni ovog suda radi o primjerenom iznosu naknade za ugovorene usluge.

U neizravne troškove stečajnog postupka po čl. 254. SZ-a prema obrazloženju pobijane odluke obračunata je kao rezervacija i nagrada stečajnom upravitelju, sukladno čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15 od 1. listopada 2015.) u iznosu od 89.886,52 eura; dokaz: obračun nagrade, uz napomenu da će sud u nastavku stečajnog postupka posebnim rješenjem odlučiti o nagradi stečajnom upravitelju.

28. Žalitelj prigovara takvoj nagradi ističući kako je stečajna upraviteljica pristala na unovčenje stečajne mase, tako da bi se stečajna masa dužnika prodala za 4.200.000,00 eura (3/4 procijenjene vrijednosti na prvoj dražbi), a da je isključivo na temelju truda i angažmana žalitelja na kraju stečajna masa unovčena 5.000.000,00 eura veći iznos, bez ikakvog doprinosa, truda i zalaganja stečajne upraviteljice. Evidentno je kako bi prodajom na javnoj dražbi bila nanesena nenadoknadiva šteta svim vjerovnicima koja je izbjegnuta zahvaljujući stečajnom vjerovniku - žalitelju.

29. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je sud prvog stupnja, odredio nagrada stečajnom upravitelju isključivo na temelju odredbe čl. 7. Uredbe.

Sud prvog stupnja propustio je u obzir uzeti dodatne kriterije kao što su obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te

vrijednost unovčene stečajne mase (čl. 5. Uredbe), dakle nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama, pa se u tom dijelu odluka ne može ispitati.

30. Nisu, međutim, osnovani žalbeni razlozi da je stečajna upraviteljica 2. listopada 2024. dala podnesak za ispravak troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika na iznos od 161.235,00 eura, s iznosa od 139.318,67 eura?

Naime, iznos od 139.318,67 eura odnosi se naknadu troška odvjetnika iz ovršnog postupka koji je i dosuđen pobijanim rješenjem a iznos od 161.235,00 eura odnosi se naknadu troška odvjetnika iz stečajnog postupka o kojem nije razmatrano niti odlučeno pobijanim rješenjem.

Neovisno o navedenom, a radi pravilnosti nastavka postupka ovaj žalbeni sud uzgredno ističe da trošak odvjetnika razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku, pada isključivo na teret razlučnog vjerovnika te ne mogu biti isplaćeni iz stečajne mase jer u stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka (čl. 20. SZ-a).

U vezi troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku primjenjuje se prisilna odredba čl. 20. SZ-a kao odredba posebnog propisa (lex specialis). Naime, točno je da se u stečajnom postupku na prodaju nekretnina na kojima postoji razlučno pravo na odgovarajući način primjenjuju pravila ovršnog postupka, ali se to ne odnosi i na uračunavanje troškova stečajnog postupka koji su nastali vjerovnicima, pa i razlučnom vjerovniku. To stoga jer je kogentnom odredbom čl. 20. SZ-a propisano da u stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, ako tim Zakonom nije drukčije određeno, a Stečajnim zakonom to nije drugačije određeno kad je u pitanju prodaja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svom rješenju poslovni broj PŽ-4384/2024-2 od 28. studenog 2024.)

31. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, pravilno su dosuđeni troškovi ovrhovoditelja s osnove uplaćenih predujmova u ovršnom postupku u iznosu od 4.114,40 eura, troškovi procjene vrijednosti nekretnina od 6.250,00 eura, troškovi odvjetnika kod pripremanja Ugovora o kupoprodaji nekretnina te provedena brisanja zabilježbi u zemljišnoj knjizi od 6.250,00 eura i troškovi knjigovođe stečajne upraviteljice od 4.690,23 eura. Ukupno su dakle pravilno su dosuđeni troškovi u iznosu od 21.304,63 eura.

32. Kako dakle istaknuti žalbeni navodi nisu osnovani, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a dijelom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda u dijelu u kojem se namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 21.304,63 eura. Stoga je riješeno kapo u točki I. izreke ovog rješenja.

33. Kako nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama, odluka se ne može ispitati u odnosu na troškove odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku od 109.747,50 eura te rezervacije i nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 89.886,52 eura, a što ukupno iznosi 199.634,02 eura.

Time je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a riješeno je kao u točki II. izreke.

34. Ocjena žalbenih razloga u odnosu na točku I.b) pobijanog rješenja

Analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju I.b) pobijane odluke u odnosu na žalbene navode, a sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je drugostupanjskog suda da pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a) jer o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku odnosno samih tih isprava ili zapisnika.

35. Vezano uz navedeno ovaj žalbeni sud, kao i u svojoj prethodnoj odluci, ponovno ističe da je odredbom čl. 117. OZ-a propisano:

Osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

Nadalje, odredbom čl. 118. OZ-a između ostalog propisano je i:

(1) Sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke.

(3) Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice. Iznimno, sud može donošenje rješenja o namirenju i namirenje te osobe uvjetovati davanjem jamčevine.

(4) Iznos koji se odnosi na osporenu tražbinu položiti će se u sudski, odnosno javnobilježnički polog.

(5) Ako osoba koja je upućena na parnicu u roku koji joj je za to određen ne dokaže da je parnicu pokrenula, smatrat će se da tražbina nije osporena, odnosno da je odustala od zahtjeva da njezina tražbina bude namirena u ovršnom postupku.

(6) Presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

36. Radi pravilnosti nastavka postupka i boljeg razumijevanja ovaj žalbeni sud ističe da je u parnici radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika osoba koja osporava tražbinu tužitelj, a osoba čija se tražbina osporava je tuženik.

Drugim riječima, ako je parnica pokrenuta, tada je postojanje tražbine sporno što slijedi i iz odredbe st. 6. čl. 118. OZ-a kojom je propisano da presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini, dakle u parnici u kojoj se utvrđenje da tuženik nema

pravo namirenja svoje tražbine preko određenog iznosa, djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

Dakle, kada je pokrenuta parnica na koju je tužitelj upućen rješenjem suda prvog stupnja, tada između stranaka postoji spor o postojanju tražbine, i to sporno pitanje može se razriješiti samo u toj parnici, a ne u bilo kojem drugom postupku pa i kada se radi o stečajnom postupku iz kojeg rješenje o upućivanju u parnicu potječe.

Naprijed navedena pravna shvaćanja izražena su i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt 143/14-2 od 4. ožujka 2015., a koja dijeli i ovaj žalbeni sud.

37. Jasno je dakle da se o osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika ne može odlučivati u stečajnom postupku.

Iz sadržaja spisa proizlazi da je žalitelj pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020 pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovora o cesijama i ugovorima o ustupu potraživanja iz kojih proizlazi upravo u stečajnom postupku osporena tražbina Petra Pripuza u iznosu od 12.901.271,80 kn.

Također je žalitelj pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-5/2019 pokrenuo postupak radi utvrđenja osnovanosti svog osporavanja za osporenu tražbinu vjerovnika II. višeg isplatnog reda, i to: Petra Pripuza, u iznosu od 12.901.271,80 kn.

Prvostupanjski sud, međutim, u točki 13. obrazloženja u bitnome navodi da se ne bi se radilo o postojanju spornih činjenica od kojih ovisi namirenje razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić jer je o temeljnim pravnim poslovima iz kojih proizlaze tražbina i razlučno pravo Ines Ljubičić već pravomoćno odlučeno presudama nadležnih sudova. (Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-135/2019-43 od 10. siječnja 2022. kao i ispravka presude od 10. siječnja 2022., te presude Općinskog suda u Splitu Pi-1112/11 od 15. svibnja 2012.).

38. Dakle, iz navedenog proizlazi da iako je pravomoćno odlučeno o ništetnosti navedenih ugovora o zajmu i pozajmici, još nije odlučeno u sporovima o ništetnosti ugovora o cesijama i ustupu potraživanja u vezi tih zajmova i pozajmica. Također nije odlučeno niti u sporu o utvrđenju osnovanosti osporavanja tražbine Petra Pripuza, a nejasno je i je li žalitelj pokrenuo parnicu za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić (a što se detaljnije obrazlaže pod točkama 52. i 53. ove odluke).

39. Stoga je u odnosu na navedeno nejasan i proturječan zaključak prvostupanjskog suda da se ne bi se radilo o postojanju spornih činjenica od kojih ovisi namirenje razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava danim u postupku i samih tih isprava.

Nejasna je i ocjena prvostupanjskog suda kako vjerovnik Josip Šarko zapravo i nema pravo na osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić (točka 15. obrazloženja pobijanog rješenja).

40. Jedan od odlučnih žalbenih razloga i jedna od odlučnih činjenica o kojoj postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku odnosno samih tih isprava ili zapisnika je osporavanje prava namirenja tražbine razlučnog vjerovnika.

U odnosu na navedeno prvostupanjski sud u bitnome smatra da žalitelj - stečajni vjerovnik Josip Šarko:

- na ročištu za diobu nije osporio pravo namirenja tražbine razlučnog vjerovnika
- nema pravo na osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika
- nije učinio vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika radi čega bi trebalo odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika.

41. S tim u vezi prvostupanjski sud u točki 7. obrazloženja pobijanog rješenja između ostalog u bitnome navodi da na ročištu za diobu osobe koje polažu pravo na namirenje iz ostvarene kupovnine nekretnina stečajnog dužnika pod razlučnim pravom, dakle, uključujući i vjerovnika Josipa Šarko, nisu imale primjedbe na visinu obračuna tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, u ukupnom iznosu od 4.146.119,20 eura.

42. Međutim, pogrešno zaključuje prvostupanjski sud kako slijedom toga proizlazi kako stečajni vjerovnik na ročištu za diobu kupovnine nije osporio i više ne može osporavati visinu tražbinu razlučnog vjerovnika sukladno odredbi čl. 117. OZ-a (pogrešno je u obrazloženju napisano SZ-a).

Takav zaključak prvostupanjskog suda u suprotnosti je sa zapisnikom s tog ročišta (str. 1012. spisa) u kojem se navodi da vjerovnik Josip Šarko predaje u spis podnesak. U tom podnesku (str. 1014. – 1016. spisa) vjerovnik Josip Šarko između ostalog izrijekom navodi: „... raspodjela kupoprodajne cijene u odnosu na vjerovnika Ines Ljubičić je osporena te je prije nego joj se isplati dio uplaćene kupoprodajne cijene potrebno pravomoćno odlučiti da li uopće ima pravo sudjelovati u podjeli stečajne mase...“. Također je punomoćnik vjerovnika Josipa Šarka na ročištu izrijekom istaknuo: „....u odnosu na podjelu sredstava dobivenih unovčenjem stečajne mase predlažemo da sud izvrši uvid u danas priložene sporazume relevantnih sudionika i članova društva Kumulus d.o.o. te se sukladno tome korigira način podjele stečajne mase.“

Tome treba pridodati da žalitelj tijekom postupka i u žalbama opetovano ističe kako osporava tražbinu razlučnog vjerovnika i da je u vezi toga pokrenuo dva parnična postupka.

43. Na kraju i sam prvostupanjski sud u točki 21. pobijanog rješenja navodi kako je vjerovnik Josip Šarko u podnesku od 11. listopada 2024, također iznio i primjedbę da ovaj stečajni vjerovnik vodi parnični postupak protiv sada razlučnog

vjerovnika Ines Ljubičić, ranije protiv Slobodana Ljubičića, radi proglašenja izvršene cesije nezakonitom i nedopuštenom, slijedom čega se predlaže da se Ines Ljubičić uskrati raspoređivanje njezine tražbine do pravomoćnog okončanja tog postupka.

44. Stoga pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer proturječi samo sebi, a o odlučnoj činjenici je li vjerovnik Josip Šarko na ročištu za diobu osporio pravo namirenja tražbine razlučnog vjerovnika, postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju zapisnika s tog ročišta, o iskazima danim u postupku odnosno samog tog zapisnika i u spis predanih podnesaka vjerovnika Josipa Šarka.

Time je počinjenja bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 345. st. 2. t. 11. ZPP-a. Također je pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešno primijenjeno materijalno pravo (čl. 355. i 356. ZPP-a).

45. Neovisno o tome ovaj žalbeni sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio visinu obračuna tražbine razlučnog vjerovnika, i to u iznosu od 4.146.119,20 eura koji predstavlja zbroj iznosa glavnice i obračunatih zateznih kamata utvrđenih knjigovodstveno-financijskim vještačenjem, a sve proizašlo iz ovršne isprave (rješenja o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-110/2013 od 18. veljače 2013), a što stranke niti ne spore.

46. Žalitelj, međutim, smatra da se kupoprodajna cijena ne treba raspodijeliti kako je određeno pobijanim rješenjem već na temelju Sporazuma (Dogovor za RI (RIAR2) od 5. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.; dalje u tekstu: Sporazum) koje je priložio spisu na ročištu za diobu od 11. listopada 2024. Sukladno navedenim sporazumima, iznos koji premašuje 200,00 EUR po m², mora sukladno pripasti stečajnom vjerovniku, sve prema dogovoru članova društva Kumulus d.o.o. Stoga je iznos dobiven unovčenjem stečajne mase trebalo umanjiti za iznos koji se odnosi na razliku kupoprodajne cijene koji prelazi 200,00 EUR po m².

47. Suprotno tim žalbenim razlozima pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da se dogovoreni način raspodjele kupoprodajne cijene za prodane nekretnine na temelju navedenog Sporazuma ne može primijeniti kod donošenja pobijanog rješenja o namirenju.

Prvostupanjski sud obrazlaže da je navedeni Sporazum sklopljen između Darka Turopoljca, Josipa Šarka, Ivana Bitange i Slobodana Ljubičića, u vezi raspodjele kupoprodajne cijene za slučaj kupoprodaje nekretnina u vlasništvu prednika stečajnog dužnika društva Kumulus d.o.o., ako do kupoprodaje nekretnina dođe od strane jednog od potpisnika Dogovora kao ponuditelja ili po njemu pronađene osobe kupca.

Navedeni Sporazum sklopljen je za slučaj kupoprodaje nekretnina u vlasništvu društva, ali u tom trenutku navedene nekretnine nisu bile opterećene razlučnim pravima. Povrh toga nekretnina nije u vlasništvu potpisnika Sporazuma i dogovora, oni nisu prodavatelji i s te osnove im se ne može isplatiti kupovna.

Odlučno je da je nekretnina nakon toga opterećena razlučnim pravom, a nad društvom je otvoren stečajni postupak i u konačnici društvo je prestalo postojati i brisano je iz sudskog registra.

Prodaja nekretnina društva Kumulus d.o.o. je obavljena u ovom stečajnom postupku, na temelju neposredne pogodbe i ugovora o kupoprodaji nekretnina te rješenjem o dosudi kojom su nekretnine dosuđene kupcu, a kojoj kupoprodaji nekretnina su prethodile odluke tijela stečajnog postupka, odnosno stečajnog suca a na temelju prethodne suglasnosti razlučnog vjerovnika i stečajnih vjerovnika iz ovog stečajnog postupka.

Iz ostvarene kupoprodajne cijene za prodane nekretnine stečajnog dužnika ima se izvršiti namirenje troškova postupka koji treće prodane nekretnine pod razlučnim pravom, tražbina razlučnog vjerovnika i utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika po redoslijedu namirenja propisanim odredbom čl. 248. SZ-a.

48. Ovaj žalbeni sud ističe da je čl. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) propisano da sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

O namirenju razlučnog vjerovnika i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem o namirenju pri čemu je vezan odgovarajućim prisilnim odredbama Stečajnog i Ovršnog zakona koje ne mogu biti derogirane navedenim Sporazumom.

To, međutim, ne znači da tako namirene osobe, poslije namirenja, ne mogu slobodno raspolagati dosuđenim iznosom kupovnine imajući u vidu eventualne obvezno pravne odnose i tražbine koji bi mogle proizlaziti iz ranije sklopljenog Sporazuma. O međusobnim pravima i obvezama koje moguće proizlaze iz Sporazuma, međutim, ne odlučuje sud u stečajnom postupku.

49. Pogrešna je međutim ocjena prvostupanjskog suda kako vjerovnik Josip Šarko, dosljednom primjenom odredbe čl. 117. OZ-a, zapravo i nema pravo na osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, jer namirenje razlučnog vjerovnika ne utječe na namirenje osporavatelja i vjerovnika Josipa Šarka, s obzirom na to da će se preostali iznos unovčene stečajne mase eura, predati stečajnom upravitelju za namirenje preostalih troškova stečajnog postupka, kao i za namirenje stečajnih vjerovnika, koji će se namiriti u cijelosti.

Ovaj žalbeni sud ističe da u skladu s odredbom čl. 285. SZ-a ako se pri završnoj diobi mogu u punom iznosu namiriti tražbine svih stečajnih vjerovnika, stečajni upravitelj će preostali višak predati dužniku pojedincu. Ako je dužnik pravna osoba, stečajni upravitelj će svakoj osobi koja ima udjela u dužniku dati onaj dio viška na koji bi imala pravo u slučaju likvidacije izvan stečajnoga postupka.

Stoga žalitelj kao imatelj udjela u stečajnom dužniku ima pravni interes osporavati tražbinu razlučnog vjerovnika pa i u situaciji ako bi kao stečajni vjerovnik, bio namiren u cijelosti.

50. Također neosnovano smatra i predlaže razlučni vjerovnik-ovrhovoditelj da se žalba Josipa Šarka odbaci kao nedopuštena, jer on nije stranka ovog prvog dijela postupka koji je nastavak ovršnog postupka, koji se vodio na Općinskom građanskom sudu Zagreb, i koji je prenesen u nadležnost Trgovačkog suda Split, jer Josip Šarko nema pravo na namirenje iz tog dijela kupovnine i prema tome nema pravo na žalbu po niti jednoj odredbi zakona, bilo ovršnog bilo stečajnog.

Odgovarajućom, a ne doslovnom primjenom naprijed citiranih odredaba OZ-a kod unovčenja nekretnine stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo, na ročištu za diobu novca dobivenog prodajom nekretnine raspravlja se o postojanju, veličini i prvenstvenom redu prava na namirenje.

Međutim, svaki vjerovnik ili druga osoba koja pretendira da neku svoju tražbinu namiri iz novca dobivenog prodajom nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo ovlaštena je osporavati to razlučno pravo. Dakle, svaki razlučni vjerovnik, stečajni upravitelj, ali i svaki stečajni vjerovnik ima pravo najkasnije na ročištu za diobu osporiti tražbinu i pravo razlučnih vjerovnika (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj PŽ-4959/07-4 od 6. studenoga 2007.).

51. Kako dakle žalitelj ima pravo osporiti tražbinu razlučnog vjerovnika (čl. 117. OZ-a), a što je prema utvrđenju ovog žalbenog suda žalitelj pravodobno i učinio na ročištu za diobu, prvostupanjski sud je ili trebao utvrditi da je takva parnica već pokrenuta ili žalitelja uputiti u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika (čl. 118. st. 1. OZ-a).

52. Iako je u prethodnoj odluci u ovoj pravoj stvari ovaj žalbeni sud jasno istaknuo prisilnu narav odredbe čl. 118. st. 1. OZ-a i dao jasnu uputu prvostupanjskom sudu, u ponovljenom postupku, prvostupanjski sud je zanemario navedeno i ponovno u odnosu na upućivanje u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, pogrešnom primjenom materijalnog prava, donio sadržajno istu odluku koja je prethodno već ukinuta.

53. Iz sadržaja spisa i obrazloženja pobijane odluke proizlazi da je žalitelj-vjerovnik Josip Šarko kao tužitelj u parničnom postupku pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-135/2019 od 10. siječnja 2022. odbijen s tužbenim zahtjevom koji se odnosi na utvrđenje ništetnim u presudi navedenih ugovora o zajmu i pozajmici sklopljenih između prvotuženika Nine Đondića kao zajmodavca i drugotuženika Kumulus d.o.o. kao zajmoprimca.

Tražbine proizašle iz tih ugovora o zajmu i pozajmici su od strane Nina Đondića, prenesene i ustupljene Petru Pripuzu, koji je za ustupljenu tražbinu u međuvremenu stekao razlučno pravo, te ju je ustupio Slobodanu Ljubičiću, a ovaj ustupljenu tražbinu i razlučno pravo ustupio supruzi, u ovom stečajnom postupku razlučnom vjerovniku Ines Ljubičić.

Međutim, iz sadržaja spisa proizlazi da je žalitelj pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020 pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovora o cesijama i ugovorima o ustupu potraživanja iz kojih proizlazi upravo u stečajnom postupku osporena tražbina Petra Pripuza u iznosu od 12.901.271,80 kn.

Također je žalitelj pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-5/2019 pokrenuo postupak radi utvrđenja osnovanosti svog osporavanja za osporenu tražbinu vjerovnika II. višeg isplatnog reda i to: Petra Pripuza, u iznosu od 12.901.271,80 kn, a u koji postupak je stečajnog vjerovnika rješenjem uputio prvostupanjski sud. i to u upravo u ovom stečajnom postupku.

54. Kako je već navedeno, iz sadržaja spisa može se zaključiti da u ovim parničnim postupcima sudovi još nisu donijeli meritorne odluke. Dakle, iako je pravomoćno odlučeno o ništetnosti navedenih ugovora o zajmu i pozajmici, proizlazi da još nije odlučeno u sporovima o ništetnosti ugovora o cesijama i ustupu potraživanja u vezi s tim zajmovima i pozajmicama. Također nije odlučeno niti u sporu o utvrđenju osnovanosti osporavanja tražbine Petra Pripuza, a nejasno je i da li je žalitelj pokrenuo parnicu za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić.

Žalitelj navodi (na str. 6. i 7. žalbe) da je parnica radi osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika u konkretnom slučaju već pokrenuta, pa je potrebno samo utvrditi postojanje parnice za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika. Žalitelj ističe da su u tijeku parnični postupci koji se vode pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu poslovni broj P-341/2020 i pred Trgovačkim sudom u Splitu poslovni broj P-5/2019, te da je predmet tih postupaka upravo osporavanje tražbina razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić.

S druge strane, razlučni vjerovnik Ines Ljubičić u odgovoru na žalbu ističe kako nije istina da Josip Šarko vodi ikakav sudski postupak protiv razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić kao što tvrdi u žalbi!

55. Iako su navedeni parnični postupci očito u vezi s tražbinom razlučnog vjerovnika, iz sadržaja spisa ne može se za sada sigurnošću utvrditi je li u njima došlo do promjena na strani tuženika na način da je kao tuženik označen upravo razlučni vjerovnik Ines Ljubičić i najvažnije: da li je žalitelj pokrenuo parnicu upravo za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić.

56. Stoga će tu odlučnu činjenicu u nastavku postupka utvrditi prvostupanjski sud. U slučaju da je već pokrenuta parnice za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika to je potrebno samo utvrditi. Međutim, ako takva parnica još nije pokrenuta, prvostupanjski sud će neizostavno postupiti sukladno odredbi čl. 118. OZ-a.

57. Iz naprijed navedenog proizlazi da je pobijano rješenje u navedenom dijelu zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je

na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a riješeno kao u točki II. izreke.

58. Ocjena žalbenih razloga u odnosu na točku I.c) pobijanog rješenja

Žalba nije dopuštena u odnosu na pobijanu točku 1.c) izreke kojom se određuje da će preostali iznos kupovnine od 5.047.442,15 eura predati stečajnom upravitelju za namirenje preostalih troškova stečajnog postupka kao i za namirenje stečajnih vjerovnika.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a, žalba je nedopuštena, između ostalog, ako je žalbu podnijela osoba koja nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

59. Žalitelj, koji je ujedno i stečajni vjerovnik, nema pravnog interesa da se ukine odluka na temelju koje će se pristupiti namirenju stečajnih vjerovnika. I sam žalitelj predlaže u žalbi da žalbeni sud donese odluku da se iz iznosa od 5.268.380,80 eura namiruju troškovi stečajnog postupka i ostali stečajni vjerovnici viših i nižih isplatnih redova te troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka.

U slučaju kad bi žalitelj uspio u parnici radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, iznos dostupan za namirenje mogao bi se samo povisiti ali ne i smanjiti. Kako je manje sadržano u većem, žalitelj nema pravnog interesa osporiti manji iznos određen za namirenje već samo tražiti veći iznos, a što žalbom i traži.

60. Stoga, imajući u vidu određenja iz čl. 358. st. 3. ZPP-a, valjalo je žalbu u odnosu na točku 1.c) izreke pobijanog rješenja ocijeniti nedopuštenom. Zbog toga je na temelju čl. 367. i 381. st. 1. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a riješeno kao u točki III. izreke.

61. Ocjena žalbenih razloga u odnosu na točku II. pobijanog rješenja

Odluka iz točke II. izreke pobijanog rješenja, a kojom se odbija zahtjev vjerovnika Josipa Šarka za odgodu namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, do pravomoćnog dovršetka parničnog postupka koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020, ne sadrži valjano obrazloženje pa se ne može ispitati.

Odredbom čl. 118. st. 3. OZ-a propisano je između ostalog da, ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice.

62. Kao što je već prethodno pojašnjeno, prvostupanjski sud nije žalitelja uputio u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, a niti utvrdio da je takva parnica već u tijeku.

63. Prvostupanjski sud u točki 14. obrazloženja navodi da: „osporavatelj Josip Šarko nije učinio vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, radi čega bi trebalo odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka“.

Ovaj zaključak iz točke 14. obrazloženja u suprotnosti je sa zaključkom iz točke 7. obrazloženja pobijanog rješenja u kojem se u bitnome navodi da na ročištu za diobu razlučni vjerovnik niti druge osobe koje polažu pravu na namirenje iz ostvarene kupovnine nekretnina stečajnog dužnika pod razlučnim pravom, dakle, uključujući i vjerovnika Josipa Šarka nisu imale primjedbe na visinu obračuna tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić u ukupnom iznosu od 4.146.119,20 eura, slijedom čega proizlazi da kada je na takav način utvrđena visina tražbine razlučnog vjerovnika koja se namiruje u ovom stečajnom postupku na temelju odredbe čl. 248. SZ-a, osobe koje polažu pravo na namirenje iz ostvarene kupovnine, sukladno odredbi čl. 117. SZ-a više ne mogu osporavati visinu tražbine razlučnog vjerovnika.

64. Dakle, prvostupanjski sud prvo zaključuje da Josip Šarko nije osporio tražbinu razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić da bi u nastavku zaključio da osporavatelj Josip Šarko nije učinio vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje.

65. Za napomenuti je povrh toga da je žalitelj tražio odgodu namirenja razlučnog vjerovnika do trenutka kada budu pravomoćno okončani parnični postupci koji se vode kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020, ali također i u predmetu koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-5/2019.

Izostalo je, međutim, obrazloženje u odnosu na parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu poslovni broj P-5/2019, a kojeg je žalitelj pokrenuo radi utvrđenja osnovanosti svog osporavanja za osporenu tražbinu Petra Pripuza, u iznosu od 12.901.271,80 kn, a u koji postupak je stečajnog vjerovnika rješenjem uputio prvostupanjski sud, i to u upravo u ovom stečajnom postupku.

66. Stoga se u tom dijelu pobijana odluka ne može ispitati jer o tome nedostaju jasni i odlučni razlozi.

Time je pobijano rješenje u navedenom dijelu zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. i čl. 371. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a riješeno kao u točki II. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 29. travnja 2025.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **9-30876-fdb72**

Kontrolni broj: **07156-7ecde-660ff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Davor Pustijanac, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.